

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ที่ ๐๐๔/๒๕๖๑

เรื่อง [REDACTED] อุทธรณ์คำสั่งไม่พิจารณา
ต่ออายุใบอนุญาตทำงานของนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามที่ [REDACTED] ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑
ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
(จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่) ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน กรณีไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงาน
ของ [REDACTED] ตามหนังสือสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ขม ๐๐๒๘/๘๒๖๕
ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้พิจารณาคำสั่งนายทะเบียน หนังสืออุทธรณ์ของ [REDACTED]
[REDACTED] คำชี้แจงของอธิบดีกรมการจัดหางาน และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่ [REDACTED] อุทธรณ์ว่า พระราชกำหนด
การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้นิยามความหมายของคำว่า
“การประกอบอาชีพ” ไว้ ตามที่นายทะเบียนกล่าวอ้าง และมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ได้นิยาม
ความหมายของคำว่า “ทำงาน” เอาไว้ อีกทั้งระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต
การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาต โดยคนต่างด้าว
ที่ทำงานในมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจหรือประโยชน์ต่อสังคม
โดยส่วนรวม สามารถขอรับใบอนุญาตได้ คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น

ประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ [REDACTED] เป็นอาสาสมัคร
ที่ทำงานให้กับมูลนิธิชบ้น้ำตาเพื่อชีวิตใหม่ จะถือว่าเป็นการ “ทำงาน” ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ
การทำงานของคนต่างด้าวหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ
คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้นิยามคำว่า “ทำงาน” หมายความว่า การประกอบอาชีพใด ๆ
ไม่ว่าจะมีนายจ้างหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงการประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าการกระทำใดบ้างที่ถือว่าเป็นการ “ประกอบอาชีพ”
ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวไม่ได้นิยามคำว่า “การประกอบอาชีพ” ไว้
จึงต้องพิจารณาโดยอาศัยความหมายของคำตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งให้ความหมาย
ของคำว่า “อาชีพ” หมายความว่า การเลี้ยงชีพ การทำมาหากิน หรืองานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และคำว่า
“เลี้ยงชีพ” หมายความว่า เลี้ยงตัว หรือทำมาหากินเพื่อใช้ชีวิตดำรงอยู่ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาความหมายคำว่า
“การประกอบอาชีพ” จึงหมายความว่า การกระทำใดๆ ที่ทำเป็นประจำเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ คำว่า “ทำงาน”

ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว จึงหมายความว่า การกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำเป็นประจำ เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า [REDACTED] ได้มาปฏิบัติงานเป็นอาสาสมัครมูลนิธิชัชวาทาเพื่อชีวิตใหม่ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานภาพรวมของมูลนิธิ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมการฝึกอาชีพและจัดการการศึกษาทุกระดับ รวมถึงช่วยเหลือและพัฒนาสังคม แก่ผู้ยากไร้และด้อยโอกาสตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ โดยมูลนิธิชัชวาทาเพื่อชีวิตใหม่จะเป็นผู้รับผิดชอบ และสนับสนุนค่าอาหาร ค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลางานหรือเวลาที่ต้องออกไป ปฏิบัติโครงการนอกสถานที่ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนค่าเช่าที่พักอาศัยจากองค์กร ในประเทศอเมริกา จึงฟังได้ว่าการที่ [REDACTED] ได้รับการสนับสนุนทั้งค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และค่าที่พักดังกล่าวเป็นผลมาจากการที่ได้ปฏิบัติงานที่มูลนิธิหัวใจรักษ่าง และมูลนิธิ ชัชวาทาเพื่อชีวิตใหม่ ประกอบกับ [REDACTED] ไม่มีรายได้อื่นใดในประเทศไทย ดังนั้น การที่ [REDACTED] ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาสาสมัครในมูลนิธิชัชวาทาเพื่อชีวิตใหม่ จึงเป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองดำรงชีวิตอยู่ได้ กล่าวคือ มีที่พักอาศัย มีอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น ต่อการดำรงชีวิต และถือได้ว่าการกระทำของ [REDACTED] ที่ได้ปฏิบัติงาน ที่มูลนิธิชัชวาทาเพื่อชีวิตใหม่ เป็นการประกอบอาชีพอันเป็นการ “ทำงาน” ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการ การทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น คำอุทธรณ์ของ [REDACTED] จึงฟังขึ้น ด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า คำอุทธรณ์ของ [REDACTED] ฟังขึ้น และการที่จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะนายทะเบียนตามพระราชกำหนด การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ มีคำสั่งไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้ [REDACTED] และมีหนังสือสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๒๘/๘๒๖๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งคำสั่งไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวให้แก่ [REDACTED] นั้น ไม่ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งของจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะนายทะเบียน ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้จัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้แก่ [REDACTED]

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

[REDACTED]
[REDACTED]
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน